

Animateka

Špela Standeker

Ko se je pred štirimi leti skupina entuziastov z Igorjem Prasslom na čelu odločila izpeljati mednarodni festival animiranega filma Animateka, ni bilo misliti, da jim bo v samo štirih festivalskih edicijah uspelo ustvariti eno izmed najpomembnejših referenčnih točk vzhodno- in srednjeevropskega animiranega filma. Osnovi cilj festivala je predstavljanje nove produkcije kratkometražnega animiranega filma vzhodne in srednje Evrope, obenem pa v netekmovalni sekciji vsako leto predstavi tudi vsebinsko raznolik in bogat spremljevalni program. Letošnji netekmovalni izbor je med drugim obsegal zgodovinske retrospektive jugoslovanskega, kanadskega in portugalskega animiranega filma, predstavil je produkcijo slovitega Aardman studia, letošnje festivalske hite v programu Svetovni jagodni izbor in dela neodvisnih avtorjev, kot sta Phil Mulloy in Steve Woloshen. Kar se tiče letošnjih spremljevalnih programov si posebno omembo zasluži tudi program Slon, vzgojno-izobraževalni program, ki poteka skozi vse leto, v času festivala pa je s projekcijami, lutkovno predstavo in praktično delavnico, udeležencem omogočil aktivno in kreativno udeležbo.

V glavni, to je tekmovalni program, so selektorji letos uvrstili 57 avtorskih filmov, med njimi tudi pet slovenskih, ki so se razlikovali tako po tehnikah animacije, avtorskih stališčih kot tudi po vsebinskih in estetskih pristopih. Mednarodna žirija je za najboljšega v programu izbrala film estonskih avtoric Jelene Girlin in Mari-Liise Bassovskaje Obleka, nagrado po izboru občinstva je prejel mladi madžarski ustvarjalec Tomek Ducki za film Črta življenja, nagrado za najboljši študentski film pa je žirija dodelila Špeli Čadež za film Ljubezen je bolezen, z obrazložitvijo, da gre za »ganljiv in občutenja poln film, ki inteligentno zgradi igrivo zgodbo, navdihnjeno z izrazoslovjem vsakdanjega jezika«.

Navkljub vsebinsko kakovostnemu programu, dobremu počutju gostov in pozitivnemu odzivu občinstva, kar so kazalci uspešnosti festivala, pa sama organizacija in izvedba letošnje Animateke ni potekala brez zapletov. Direktor festivala je že na uvodni tiskovni konferenci opozoril, da se letos kot uspeh šteje že samo dejstvo, da je ekipi Animateke sploh uspelo sestaviti program in organizirati festival. Razlog za to je bil pomanjkanje finančnih sredstev, za katera še mesec dni pred začetkom ni bilo jasno, kje in kako jih bodo dobili. Glede na dejstvo, da je Animateka primerljiva z najpomembnejšimi tovrstnimi dogodki v regiji, da vsako leto gosti več avtorjev in uglednih mednarodnih gostov, bi bilo pričakovati, da bi jo tudi odgovorni obravnavali temu primerno. Organizatorji festivalov animiranih filmov v Budimpešti, Zagrebu in celo v Tirani se lahko zanesejo na finančno podporo države oziroma mesta, saj se ti očitno zavedajo, da tovrstni dogodki ne predstavljajo le kulturnih presežkov, temveč ustvarjajo tudi pozitivno mednarodno podobo mesta. Pri nas pa je šele obljuba sofinanciranja iz programa MEDIA Evropske unije pristojne na MOL in na ministrstvu za kulturo spodbudila, da so Animateki pomagali zapreti finančno konstrukcijo. Navkljub predanosti festivalske ekipe, čakanje na sredstva in negotovost do zadnjega hipa jemljeta voljo in elan ter prav gotovo ne prispeva k razvoju in kvaliteti festivala. Glede na stihijski način izvajanja kulturne politike pri nas in na slabe izkušnje s sponzorji je tako samoupati, da letošnje izvedba Animateke ni bila tudi zadnja.